

Sygnatura akt VI U 575/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2016 roku

sprawy z odwołania J. S.

od decyzji z dnia 19 lipca 2016 roku

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 19 lipca 2016 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury od 1 czerwca 2016 roku.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 575/16 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.07.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił J. S. prawa do emerytury.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Wniósł o jej zmianę i przyznanie emerytury.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że pomimo udokumentowania 25 letniego stażu ubezpieczeniowego, wnioskodawca nie wykazał wymaganego 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...) Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Organ rentowy uznał, że dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 25 lat, 6 miesięcy i 2 dni. Korzystał z zasiłków chorobowych w latach 1992-98 przez 1 miesiąc i 14 dni.

W dniu 6.06.2016 r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 19.07.2016 r. pozwany odmówił przyznania prawa do emerytury z powodu nieudowodnienia 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

(bezsporne)

Od 2.11.1981 do. pracował w PGR w T., a następnie - po przejęciu zakładu pracy - od 1.09.1993 w A. F., a od 1.07.1994 do 30.06.1998 (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. We wszystkich tych zakładach pracował w pełnym

wymiarze czasu pracy, jako pracownik akumulatorowni. Był jedynym pracownikiem akumulatorowni. Prace jego polegała na produkcji wody destylowanej, mieszaniu jej z kwasem, zalewaniu akumulatorów, ich ładowaniem i formatowaniem, regeneracją i naprawami.

dowód: dokumenty w aktach organu rentowego, tom I: świadectwo pracy k. 13,54,60 świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 15,53,55, zaświadczenie k. 58,59, informacja (...) k. 43

akta osobowe k. 19

zeznania ubezpieczonego k. 20

zeznania świadków K. G. k. 20, E. M. k. 20v

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887; dalej jako ustawa) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W art. 32 ustawy określono zasady ustalania prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Zgodnie z tym artykułem, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Warunki wymagane do uzyskania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymienione są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.; dalej jako rozporządzenie). Rodzaje prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie może uprawniać do emerytury wcześniejszej, wymienione są w wykazach A i B stanowiących załączniki do rozporządzenia.

Emerytura wcześniejsza przysługuje na zasadach określonych w § 3 i 4 rozporządzenia, jeżeli kobieta udowodni co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a mężczyzna 25 lat tych okresów, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej w ramach stosunku pracy, przy czym wymagane jest osiągnięcie wieku emerytalnego wynoszącego 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia przy ustalaniu okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze uwzględnia się jedynie te okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z treści przytoczonych przepisów wynika zatem, że pracą w szczególnych warunkach jest praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r., III UK 92/11).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazał się tylko okres zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Warunek posiadania 25 letniego stażu ubezpieczeniowego na dzień wejścia w życie ustawy oraz nie przynależenie do OFE nie były kwestionowane.

Na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych Sąd przesłuchał ubezpieczonego, jak i zawnioskowanych przez niego świadków oraz dokonał analizy dokumentacji ubezpieczonego zawartej w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego potwierdziła wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach w PGR T. i po przejeździe w Firmie (...) sp. z o.o.

Świadkowie i ubezpieczony w sposób przekonujący wskazali, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w tych firmach pracował w akumulatorowni. W aktach osobowych znajdują się co prawda jedynie kserokopie dokumentów, wskazują one jednak na wykonywanie pracy w akumulatorowni (umowa o pracę z 1981 na stanowisko pracownik akumulatorowni - elektryk, elektromonter akumulatorów). Oryginały świadectw pracy zaś posiada pozwany (k. 13-15,53-55,59,60). Pomimo różnego określania zajmowanego stanowiska -elektryk, elektromonter, monter, wskazują ona na pracę w akumulatorowni.

Wykonywał zatem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności, które zostały wymienione zostały w wykazie A, Dziale XIV, pkt 13 rozporządzenia.

Wykaz A zarządzenia Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jako odpowiadające powyższej pozycji rozporządzenia wymienia stanowiska: elektromechanik akumulatorowy, monter akumulatorowy, monter mechanik, elektromonter akumulatorów i baterii, ładowacz akumulatorów kwasowych, konserwator akumulatorowy. Są to więc takie stanowiska, jak określone w źródłowej dokumentacji pracowniczej.

Odliczając od powyższego okresu 16 lat, 7 miesięcy i 29 dni okresy nieskładkowe wynoszące 1 miesiąc i 14 dni, okres pracy w warunkach szczególnych przekracza 15 lat.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, w aktach niniejszej sprawy, a przede wszystkim na zeznaniach ubezpieczonego oraz świadków, którym to Sąd nadał przymiot wiarygodności.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC, przyznano ubezpieczonemu prawo do emerytury od miesiąca złożenia ostatecznego wniosku o emeryturę (art. 129 ust.1 ustawy).

SSO Tomasz Korzeń